

Så kan man selvfølgelig sige, og det gør man også: Jamen hr. minister, når vi nu har det med de rammebeløb, betyder det så ikke – som hr. Jens Hald Madsen var inde på – når vi samtidig hæver grundkapitalen fra 7 pct. til 14 pct., at vi lægger hindringer i vejen, og at vi bl.a. lægger en hindring i vejen for, at vi ikke får så meget alment boligbyggeri i fremtiden, som vi fik tidligere? Vi har også i bemærkningerne til forslaget gjort opmærksom på, hvordan det ser ud, men det er klart, der kan komme alle mulige beregninger.

Men jeg vil gerne sige til alle dem, der vil stille spørgsmål om – og det er der mange, der vil – hvordan konsekvenserne er, at vi husker på, at indeklånene løber 40 år. Jeg ved ikke, om der er nogen her, der helt har svaret på, hvordan renten og kursen ser ud om 40 år, men jeg skal lytte meget opmærksomt til det.

Vi kan opstille beregninger, og det er klart, at hvis kursen falder, er det en gevinst for kommunen. Stiger kursen, ja, så kommer kommunen i et 40-årigt forløb til at betale noget mere. Det siger sig selv. Men det, der i og for sig er afgørende her, er jo, at de kommuner, som er i gang med at bygge, fortsætter byggeriet. Jeg kan henvise til en lang række kommuner, som jeg har haft kontakt med, og som har givet udtryk for, at det ikke er det, der afskrækker dem, og de er godt klar over, at de er nødt til at skaffe nogle flere boliger, fordi der nu kommer en vækst, ikke mindst i vækstområderne, og det kan vi se på de tal, vi får ind.

Men det er klart, at jeg kan jo ikke give et tilsagn hverken i dag eller om en måned, om, at om et år ser det sådan og sådan ud. Vi kan se, hvordan udviklingen er, og jeg har tidligere tilkendegivet her i salen ved behandlingen af en anden sag, som var rejst af SF, at der efter min opfattelse kommer en lille stigning i byggeriet også i 1998, og det skal vi se ud fra det niveau, det har haft i 1996 og 1997. Og på den anden side, og det var der, jeg skulle hen, så skal vi selvfølgelig passe på, at vi ikke får flaskehalse.

Vi kommer altså tilbage til en lang række af de her betragtninger, som både hr. John Vinther og hr. Jens Hald Madsen har bedt om som spørgsmål. Jeg vil gerne gøre dette emne færdigt, for det andet emne, som vi skal ind på, beboerrådgivere, forudsætter en særlig behandling.

Så jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen: Er man nu så sikker på, at folk med mindre indtægter ikke kan få en bolig i det nye bygge-

ri? Hvis nu jeg har ret i, at man får noget bedre byggeri, hvor vedligeholdelsen er mindre, så koster det ikke mere. Og samtidig er det klart, vi har en huslejebetragtning, som også gør det. For det er jo klart, man bygger ikke noget, man ikke kan leje ud. Det siger sig selv.

Så vil jeg gerne sige, at jeg ikke har de samme bekymringer, som hr. Keld Albrechtsen har. Jeg kunne nok have en bekymring for 1998 – det vil jeg da gerne sige – for det er noget nyt, man skal til at introducere, og derfor er man måske lidt tøvende. Men jeg mener, at på længere sigt, og det vil sige inden for de nærmere år, så vil der altså blive en stigning på det her område.

Hr. Jørgen Estrup efterlyste – hvad der er meget vigtigt – et svar på, hvad der vil ske, hvis det her ikke kommer til at virke efter hensigten. Hvilke styringsinstrumenter har vi så? Og der er det min opfattelse, både når det drejer sig om andelsboliger, og når det drejer sig om udviklingen i prisen på det almene boligbyggeri, at vi må følge meget nøje med. For det, vi gør, er jo, at vi giver frihed til kommunerne, men det er kommunerne, der skal leve op til det ansvar, de har, også med hensyn til boligforsyning. Vi ved jo alle sammen, at hvis det kommer til at udvikle sig i en retning, som vi ikke ønsker, jamen så er der jo kun en ting at gøre: Så er Folketinget nødt til at indføre nogle regler, der gør, at det kan styres på en anden måde. Det ser jeg meget, meget nødig.

Derfor har jeg også som boligminister, men det har for øvrigt hele Boligudvalget, en stor opgave med at være med til at informere og inspirere og motivere til, at vi får et godt alment boligbyggeri, som vi kan være tilfredse med, også med hensyn til en fornuftig husleje.

Må jeg så vende mig til spørgsmålet om beboerrådgivere. Der må jeg da sige, at jeg var ligesom andre lidt skuffet over bemærkningerne fra både hr. Jens Hald Madsen og hr. John Vinther. Det nytter ikke noget, havde man nærmest indtryk af. Det er en social opgave.

Jeg vil gerne sige, at det er en boligsocial opgave. Den er hæftet til boligen. Og man skal huske på en ting, der er meget afgørende: Det er jo ikke en socialrådgiver, der kommer. Hvad er det for noget snak? Det er en beboerrådgiver, som beboerne selv ansætter med tilskud fra Landsbyggefonden og med tilskud fra staten.

Kan vi så vide noget om, hvordan det er gået? Ja, det kan vi godt, for der ligger faktisk en pressemeddelelse fra Statens Byggeforskningsinstitut, der er lavet her den 22. oktober.